

de ansee for at være den rigtige, indeholder den dog i sig en tilstrækkelig Betryggelse, saa meget mere, som der vil komme en efterfølgende Række af Love, til hvilke bestandig Rigsdagens Samtykke vil blive krævet; det maa saaledes i Virkeligheden siges at være et aldeles doctrinaire Spørgsmaal, hvilken Form der i saa Henseende skal benyttes. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at naar min ærede Nabo, det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein), har været overordentlig hurtig med at faae etableret, at Regjeringens Opfattelse er en Doctrin, forhindrer dette ikke, at det ærede Medlems egen Opfattelse og den, der hylbes af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds, ogsaa er det, saaledes at jeg, i vore Tider, hvor det Doctrinaire er saa særdeles efterspurgt, ikke troer, at nogen af disse Anskuelser kan slaae sig op ved at kalde de andre Doctriner. De ere allesammen Doctriner, og vi ere Alle doctrinaire, saa at vi virkelig ikke have Noget at lade hinanden høre i den Retning. (Efterbemærkning: Det er ikke mig, der har beghyndt.) Jeg beider meget om Forlabelse, det er det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds, der har begyabt, fortsat og naturligvis indtil Dagens Ende vil vedblive at fortsætte.

J. H. Hansen: Det kan vistnok under vore nuværende unaturlige Forhold i det Hele siges med Rette, at vor constitutionelle Konge er deelt i to Dele. Dette har været omtalt som Noget, hvorom der umuligt kunde være Tale, men jeg troer, at det er fuldstændig correct, thi vi have en constitutionel Konge, som regjerer med Rigsraadet, og en constitutionel Konge, som regjerer med Rigsdagen. Den constitutionelle Konge, som regjerer med Rigsraadet, har i Overensstemmelse med dette incorporeret de her omtalte Landsdele, forsaavidt hans Magt i saa Henseende strækker sig, men der staaer endnu Noget, tilbage for at Incorporationen kan blive fuldbragt, og det er, at den constitutionelle Konge med Rigsdagen ogsaa giver sit Samtykke dertil, og tager Beslutning derom, og det er det, der ligger for her. Saaledes stiller Sagen sig for mig i al dens Simpelt, og det har ogsaa viist sig, at Rigs-

raadets Folkething hylder ganske de samme Anskuelser. I § 1 af den Rigsraadet forelagte saakaldte foreløbige Grundlovsbestemmelse, der behandlede før den egentlige Grundlovssag blev forelagt, omtaltes de incorporerede Dele af Slesvig, men Rigsraadets Folkething vedtog under tre forskjellige Behandlinger, nemlig 2den, 3die og eneste Behandling, med temmelig afgjort Majoritet, at „ere incorporerede“ skulde forandres til „skulle incorporeres“, altsaa som noget Fremtidigt. Rigsraadets Folkething gif følgende ogsaa ud fra, at der skulde komme en senere Beslutning, hvorved Incorporationen først blev fuldstændig, og det er i Henhold hertil fuldstændig correct, naar det i Udcastet til Beslutningen hedder, at Rigsdagen samtykker deri „for sit Vedkommende“. Det forekommer mig, at der ikke kan være Tvivl om, at Sagen, naar Rigsdagen for sit Vedkommende har givet dette Samtykke, derved er tilendebragt, og at der ikke er noget Samtykke fra nogen anden Side, som bagefter skal erhverves, før Incorporationen kan ansees for tilendebragt. Dette er det sidste Stadium, som dette Spørgsmaal har at gjenneemgaae, og hvorved det Hele vil være afsluttet.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) har allerede ved den forrige Behandling og nu atter idag ved nærværende Behandling omtalt det, jeg hittede ved hiin Behandling, saaledes, som om han stillede sig paa samme Standpunkt som det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds, og jeg tilstaaer, at jeg ikke, før jeg idag har hørt ham nærmere forklare sin Stilling, har opfattet ham anderledes, end at han fuldstændig understøttede det sidstnævnte ærede Medlem, hvorimod Tilfældet er, saaledes som den ærede sidste Taler klart gjorde opmærksom paa, at de staae paa aldeles modsatte Sider. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds mener, at der slet ikke behøves Noget fra Rigsdagens Side, for at disse Landsdele incorporeres i Danmark, men det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds mener, at ikke alene et Samtykke fra Rigsdagen er nødvendigt, men at der endog behøves en Grundlovsbestemmelse dertil. Efter min Mening er en Beslutning i saa Henseende nødvendig, men om det skulde